

AOUA105B124

క ప్పొ క క వ)

క ర

వేటూరి ప్రభాకరశాస్త్రి

10402

ప్రకాశకులు

మేనేజరు. మణి

ముక్త్య

(కృషా)

1956

DR. B.R AMBEDKAR OPEN UNIVERSITY UNIVERSITY - LIBRARY

N10402

ii

ద్వితీయ ముద్రణము
1956

T
894.8271

894.8271
PRA

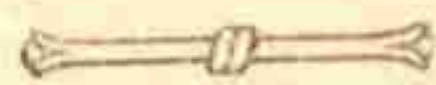
N-10402

AUTHOR

**Dr. B. R. AMBEDKAR
OPEN UNIVERSITY
LIBRARY
HYDERABAD-500 033**

విన్నపము

శ్రీచంద్రమాళేశ్వరులకు ఉపాయనముగా ముప్పదియేండ్ల క్రితము శ్రీ ప్రభాకర శాస్త్రిగారు రచించి ప్రకటించిన ఈ యలతి కృతి 'కపోతకథ' ను హైదరాబాదు ఉస్మానియా యూనివర్సిటీ వారు మూడు సంవత్సరముల షిగ్రీ కోర్సునకు పాఠ్యగ్రంథముగా పెట్టుటచేత, వారము రోజులలో త్వరత్వముగా ముద్రణము ముగించ వలసి వచ్చినది.

దైవ సాధులన యేమిటోగాని ఈ గ్రంథము రెండవ ఫారము ముద్రణము సుచుంపగా శ్రీ చంద్రమాళేశ్వరులు దినంగతులైరి.

ఆనాడు ఈ గ్రంథ రచనావశ్యకతను గూర్చి శ్రీ ప్రభాకర శాస్త్రిగారు వారి తొలిపలుకులో చెప్పియున్నారు. ఈ కృతిలో సంతర్కర్ణితమైయున్న ప్రశంస, శ్రీవారి విషయమే గనుక, ఈ పునర్ముద్రణము, సందర్భశుద్ధిగలిగి సార్థకమేయయ్యె నని తలంచి, శ్రీ చంద్రమాళేశ్వరుల ఔర్ధ్వదేహిక క్రియల పరిసమాప్తి నాటికి ముద్రణము ముగించి ప్రకటించుటయ్యెను.

శ్రీ ప్రభాకరశాస్త్రిగారు, 1920 సం. లో శ్రీ చంద్ర
మాహాేశ్వరులను ప్రప్రథముగా దర్శించినప్పుడు రచించిన
పద్యములుకూడ యిందు జేర్చితిని.

ఈ కృతి రచనా సందర్భమున వైదికబౌద్ధధర్మములలోని
త్యాగప్రశస్తి ప్రశంసకాగా, వైదికధర్మములోని కథలెన్నో,
బౌద్ధకథలకెక్కినవనియు, త్యాగము సర్వధర్మములందు సమాన
ముగా ప్రశంసింపబడెననియు, శ్రీవారికి శ్రుతపరచి, అందుకు
మచ్చుగా నీ కథను శ్రీ శాస్త్రిగారు రచించి వినిపించిరి. ఈ
కథ భారతమునందు ప్రసిద్ధమైనట్లుననే, బౌద్ధజాతక కథలందును
'కపోత జాతక' మని ప్రసిద్ధమైయున్నది.

ముక్త్యాల
10-3-1956

—ప్రకాశకుడు

ఆ శీ స్సు

శ్లో॥
 శ్రీమన్ కమ్మకులాంబుధి
 చంద్ర! శ్రీ, చంద్రమాళిన్యపమాళే
 సత్త్వ మధురస్వభావ
 స్వాశ్రిత దీనార్థి విబుధకల్పతరో!

శ్లో॥
 శ్రీ రస్తు స్వస్యస్తు
 ఊమో స్వత్యంత సంప్రమోదోస్తు
 సంకల్పసిద్ధిరస్తు సు
 సంతాన సమృద్ధిరస్తు తే నృపతే !

మ. భగవంతుండు కలండు, పుణ్యానును
 బాపంబున్నదీ, లాటికా
 ర్యగతుల్, పుణ్యామొసంగు,
 నిట్టివియుఁ బాపాపాదకంబుల్, నరుండు
 గణింపఁవలె వీని, ధర్మపథమందుం
 బోవలెన్, శ్రేయమందుఁ
 గుదుర్కోవలె, నంచునెంచు
 ధరణీండుంగాంచి మోదించితె.

మ. క్షమ యత్యమ్భతమాట యాశ్రీతుల

కష్టంబుల్ సుఖంబుల్ సదా

తమవే యంచుడలంచు,

తెల్ల దమాదాక్షిణ్యముల్

కన్నులన్ జెమరింపం గనుగొంట

భోగములతోఁ జీకాకు గాకుంట నా

కమితానందము గూర్చె మీకడనె

యూహా చంద్రమాళి ప్రభూ !

ఉ. భారతవర్ష వై భవము భగ్నమొసర్చెడు నన్యధర్మ

సంస్కారుల కాలమందిపుడు కర్మతులె పరమార్థచితులె

యూరసి సర్వవిద్యల రహస్యములన్ గ్రహియింప గోరు వి

ద్యారసికుల్ ధరాధిపతులబ్బితి రిందుల కబ్రమందితిన్.

5

శ్రీ రాజా

వాసిరెడ్డి చంద్రమౌళిశర్మ ప్రసాద బహదూరు గారు

భవనము 1873

మరణము 1956

6

తొలి పలుకు.

(ప్రథమ ముద్రణమున)

శ్రీ ముక్త్యాల సంస్థానాధీశ్వరులగు వాసిరెడ్డి శ్రీ చంద్రమాళీ
 శ్వర ప్రసాదబహద్దరు వారీవత్సరమున మహావైభవ
 ముతో జరిపిన బ్రహ్మనందోత్సవ సందర్భమున సమ్మానార్థమై
 యరుదెంచిన విద్వత్కవు లీలుబ్ధక కపోతోపాఖ్యానమును శ్రీ
 వారిని దేశమున రచించుచుండఁగా నక్కడనుండి నేనును, నల
 వోకకై మూఁడుపూటలలో నిట్టిది ముగియ రచించితిని. తొం
 దరగా రచించుటే పరమార్థముగాఁ జూచుకొనుటచే నిందు
 కవితాగౌరవము గానరాక పోవచ్చును. నా రచన మెట్లున్నను
 భారతమం దీ కథ ప్రఖ్యాత మైనది. తిక్కనసోమయాజుల
 తెలుఁగురచనమే దీని కాధారము. సంస్కృతగ్రంథము నప్పుడు
 నేను జూడలేదు.

ఆ రరక్షణార్థమై యాత్మత్యాగము చేయువారి మహో
 త్కృష్టప్రాభవమును, అట్టివారి నడవడి కెట్టికఱకు తా
 గుండెవానిఁగూడఁ గఱఁగించి సద్వర్తనుఁ గావింప గాఁగల
 సామర్థ్యమును, నీ కథ ప్రతిపాదించుచున్నది.

ఆశ్రీతవాత్సల్యము, దయ, ధర్మము, దైవభక్తి, మొద
లగు సుగుణములకుఁ దానకమైన శ్రీ చంద్రమాళిమూపాలు
రకు ఆలవోకగా రచించిన యీ యలఁతికృతి నుపాయనముగా
నొసఁగుచున్నాఁడను. ఇట్లాశీర్వాదించుచున్నాఁడను.

గీ. పుణ్యకీర్తితో సుపుత్రసుపుత్రికా

వృద్ధితోడ నిష్పసిద్ధితోడ
బుద్ధి

పెక్కు వత్సరములు చక్కఁగా శ్రీ చంద్ర

మాళివిభుఁడు రాజ్యమేలుఁ గాక!

చెన్నఞ్జరి }
20-11-25 }

వేటూరి ప్రభాకరశాస్త్రి

క పో త క థ

శ్రీ నిరంతరానంద నిశ్చేయసార్థ
 సాధకము సర్వకిల్బిషబాధకము స
 మగ్రవిజ్ఞానదము మహామహిమఘనము
 శరణమగు మాకు సద్గురుచరణయుగము.

క. గురుచరణమ్ములకు నమ
 స్కరణ మొనరించి కవనకౌశల మొప్పు
 విరచించెద నొకగబ్బము
 శరణాగతరక్షణ ప్రశంసాపరమున్.

కి. త్రోవరిపిండు ముదంపడ
 నీవరి ప్రాసంగు వొట్టి నెటిగల సస్య
 శ్రీ వరియించినదై గో
 దావరి దరితెలుగునీమ తెనరారు గదా!

శా. ఆ గోదావరితీరమందు నొక గా
 జ్యం బిప్పు డొప్పారు ల
 క్షీగేహం బనునట్టు, లందుఁ బ్రభువుల్
 చెన్నారు చున్నారు స

ద్యోగుల్ భోగులు ధర్మతత్పరులు ధీ
 రోదాత్తు లత్యుత్తముల్
 తాఁగల్ గాక ప్రజల్ విధేయు లయి యా
 రాధింతు రాభూపులన్.

ఉ. తాతల నాఁట నుండి బహు

ధర్మపరాయణులై చెలంగు నా
 భూతల నాథులం దిపుడు
 పొచ్చు నృపాలకుఁ డుత్తమోత్తమ
 భ్యాతి గడించెఁ బోష్య జన
 కల్పక మంచును బుణ్యకార్య చ
 ర్యాతతబుద్ధియంచు శర
 గాగతరక్షికుఁ డంచు నెల్లెడన్.

ఉ. పొంగ డు రాజ్యవైభవముఁ

బొందితి నంచుచు బాపచింతకున్
 లొంగఁడు సంప దభ్యుదయ
 లోలుపతన్ వెత లందఁ డెన్నఁడున్
 గ్రుంగఁడు రాజ్యనిర్వహణ
 రూపభరంబును మోయుపట్టునన్
 భంగ మెఱుంగనట్టి నర
 పాలురు తత్సము లెందు నుంనురే.

శా. ఆదాయమ్మును మించునట్టివ్యయ మ
 త్యాసన్న మై యుండ నే
 దేదో సల్పుచునుండు నెల్లపుడు స
 త్కృత్యంబు నత్యుత్త మా
 హ్లాదం బందుచునుండు రాజ్య సుఖమం
 దాసక్తుఁడుం గాఁడు తాఁ
 దాదాత్మ్యంబున నొప్పు నెప్పుడు సము
 ద్యదర్మ కర్మాప్తితోన్.

సీ. తనమాట జవదాఁట కనయమ్ము వినయమ్ము
 గల్గి కొల్చెడు కులకాంతవలన
 తనయిచ్చకును నెచ్చఁ నగుసట్లు పనిపాట్లు
 జరుపుచుండెడు భృత్యసమితివలన
 తనకూర్మికిని నోర్మికిని మెచ్చి చన విచ్చి
 వేడ్కఁగూర్చెడు బంధువితతివలన
 తన యుత్తమ సువృత్తముచు జూచి కడు నొచి
 తిని జీవితముఁ బుచ్చు జనమువలన

భూమిపాలన వ్యాపారభూరిభరము
 సర్వ మలవోకవోలెను నిర్వహింపఁ
 దగినదై యుండె నా మహీదయితునకును
 దాన డెంద మధ్యాత్మత త్వముపఁ దగితె.

నీ. వేలకువేలుగా వెచ్చ పెట్టుచునుండు
 బడులకంచును వేల్పుగుడులకంచు
 మితిలేని ధనమిచ్చి మెచ్చించు సత్కవి
 నాయకులను మంచి గాయకులను
 ఎంతసామ్రాజ్యం దానేయిచ్చు బహుజప
 మంత్రములకు యజ్ఞ తంత్రములకు
 వేడినదెల్ల మా రాడకుండ నొసంగు
 నార్తులకును బుణ్యమూర్తులకును
 మంత్రులును బంధుగులు సతిమానమైన
 వ్యయముఁ దలఁచియు నృపు సత్స్వభావమునకు
 లోఁగియుండి మా రాడకమూఁగలయిరి
 వెచ్చపెట్టు టంతంతకు హెచ్చజొచ్చె.

ఉ. బాల్యమునుండి యాతనికిఁ
 బ్రాణసఖుండుగ నుండువాఁడు సా
 శీల్యము గల్గువాఁ డొకఁడు
 చేరి నృపోత్తమ ! రాజ్యమందుఁ బ్రా
 బల్యముఁ గూర్చుంట తగ
 వా ! మిముఁ బోంట్లకు ! సర్వలోక వా
 త్సల్యమునే జపించెదవు
 సంపద పెంపునుగూడఁ జూడవో !

క. శరణాగతరక్షణ మది

సరి గాదనఁగాదు గాని సర్వస్వము త

త్పరతనె వెచ్చించుట మఱి

సరిగా దనఁగా నొకింత సాహసి నగునున్.

శా. దండన్ బంధితులున్ గవుల్ గధకులున్

దత్తజులున్ యాచకుల్

మొదై యుండుట మెచ్చఁగాఁ దగినదే

మిత్రోత్తమా ! యాయపుం

బండాలమ్మును జూచుకొంచు న్యయముం

బాటింపఁగాఁ జెల్లు శ్రీ

భాండాగారము పెంపు నింపవలదే

పల్మారు భూచాలకుల్.

క. అడిగినవారల కెల్లన్

విడఁబడి యాయంగఁదగునె విబుధాచలమున్

బొడ వడఁగదె బహుయాచక

విడంబనముచేత, నెఱుఁగవే మది నిదియున్.

గీ. అనుడు నాభూమివతి సుస్థితానూఁ ఁ డగుచు

దన యనుంగు భుజంబుపై దాఁకి యిల్లు

చెప్పఁగా బూనె; నెయ్యడా! తప్పదలఁచి

నాఁడ వొక్కింత నాపల్కుజాడ వినుమ!

క. అజ్ఞానుడనె రాజ్య మ
 వజ్రాపాత్రమగు నన్నభయ మొఱుగక నే
 యజములని వ్రతములని యు
 పజారహితముగఁ జేయ వాంఛించితినే !

వ. ఎఱుగవుగాక నీ కొక్కరహస్యం బెఱిఁగించెద వినుము.

ఉ. మందులవంటి ధర్మముల

మర్మములకొ బహు సత్కథా సుధా
 స్వందమునందుఁ జొన్ని మును
 శాంతసవుం డల ధర్మరాజు కో
 రం; దను వంపసెజపయి
 రాల్పడుచున్నను శాంతచిత్తుడై
 విందులు వెఱినటు రస
 విస్ఫురణంబునఁ జెప్పె నొప్పుగఁ.

ఉ. అంచిత ధర్మ నిర్మల ర

హస్యము లెయ్యవి ధర్మరాజుతోఁ
 గొంచక చెప్పె భీష్ముఁ డవి
 గొప్పగ విప్పుగఁ జేసి వ్యాసుఁ డా
 పంచమవేదమై వెలయు
 భారతమం దల శాంతిపర్వమం
 గుంచి రచించె నందుఁ గల
 దొక్క కథానక మేను జెప్పెదఁ.

గీ. సరసచతురబుది శాంతనవునివంటి
 ధర్మపేత మత్పితామహుండు
 బాల్యమందు నన్నుఁ బఠియింపఁజేసె నా
 సర్వకథలు శాంతిపర్వమందు.

గీ. సర్వసమయములందు నా శాంతిపర్వ
 కథలె మెదలుచునుండు నా కడుపులోన
 ఏపనిని జేచుఁబూనిన నెపుడు నాకు
 నాకథలె ధమ్మనిర్ణయ మాచరించు.

న. అని యాప్రభూత్తముండు శాంతిపర్వగతముగు కత
 నొక దాని నిట్లాతనికి విఁపింపందొడంగె.

సీ. కానల కేఁగి మృగవ్యూహములఁ బట్టి
 గణములఁ జాల మారణ మొనర్చి
 కణఁకతో వానిఁ బట్టణములయందు వి
 క్రయ మొనర్చి ధనంబు గణనచేసి
 చేయుచునుండెను జీవయాత్ర నొకండు
 బోయండు; వాఁ డొక్క ప్రొద్దు పెద్ద
 సన్నాహమున వేఱు సాఁగింపఁకాఁ గాన
 సంబునకును బయనంబు చేసె
 జాగిలంబులు వలలును డేగ లుచ్చు
 లుకులు జిగురుఁగండెలు పెక్కుదెఱఁగు లయిన

సాధనంబులు కొని సాయ మన్యు (
 డొక్క రుండును లేకయే యుక్కుమిగిలి.

వ. ఆక్క-డ.

చ. ఉరులిడె మాటు వెటె నల
 లొగ్గను డేగల నాకసంబునం
 బఱపెను గుక్కజట్టు బసి
 పట్టగ విడ్చెను, బెక్కుయత్నముల్
 జరిపెను గొన్నితోయముల
 జతువులన్ గ్రహించె నంత నీ
 శ్వరకరుణాతిరేకము వ
 శంబుసనో పెనుమార్పు లేర్పడెన్.

చ. చెరిచెర సూర్యరశ్మి కడుఁ
 జెమ్మట లూరఁగఁజేసి నాయుసం
 చరణము లేకపోయెఁ బెను
 సంకటమయ్యెను భూతతోటికిన్
 సరిగ నొకింతసే పదియు
 సైఁచుట బోయకుఁగూడ నెంతో దు
 ష్కర మనిపించె నాకసము
 చాయ వెసన్ వెసఁ గ్రొత్త లేర్పడెన్.

చ. చిటచిటలాడు నత్త తీని

జేరెండు మచ్చగ నుత్తరంబు ది

క్రటమున మబ్బు గానబడె

దతణమే యది చేటఁనుంతగా

స్ఫుటముగఁ దోచె నంతఁ బది

మూలల నాకసమెల్ల నచ్చట

చ్చటఁ చిఱు పెద్ద తున్కలయి

సాఁగెను మాఁగెను బెద్దమబ్బుగాన్.

శా. ఉక్కం గ్రుక్కలు ద్రిప్పుకోఁ గుదుర కెం

తో కష్టమెయున్న పే

రిక్కలున్ దొలఁగింపఁ కార్మొయిళు లెం

తే నంబరాంతంబులన్

నెక్కోఁగాఁ జలచల నె సుఖదమై

నిండ్డారి మెండ్డారి యా

చక్కెన్ వాయువు వీవఁగాఁ దొడఁగె దు

స్తాపంబుఁ జల్లార్చుచున్.

ఉ. వీచెను హోరుగాలి వన

వీధుల నిండిన పండుటాకులున్

లేచె నభన్సలంబును మ

లీమసమయ్యెను ధూళి రేఁగఁగాఁ

గాచిన నృక్షికాండములు

గాయలు పండులు రాల్పె బతులున్

గీచురటంచు గూయదొడఁ

గెన్ మృగముల్ చెలరేగె నత్తటికా.

చ. చిటపటమంచు బెదపె

చిన్నులు రాల దొడంగె గాఱుక్ర

మ్ముట యధికంబు గాదొడఁగె

భూమియు నాకస మన్న భేద మం

తటఁ గనరాక పోమె జకి

తద్యుతితో చెలరేగె మించులున్

బెటిలు పెటిలు మంచు బెను

పిద్దులు రాలెను మిక్కుటంబుగాన్.

సీ. భూమిభాగము జలపుతనయ్యె నభ మెల్ల

గాధాధకారమ్మా క్రమ్ముకొనియె

అంతరిక్షము భూమి సంతరించెడుమాడ్కి

సంతతధారగానాగె వృష్టి

హోరనమ్రోత నింజారెను మిఱును

బల్లంబు నేకమె నెల్లివారె

చెలరేగె నీదురు చలి మిక్కుటంబయ్యె

మృగములు భిగములు బెగడదొడఁగె

తెఱపియేర్పడదయ్యె న త్తఱిని గఱకు
 బోయ మదిగూడఁ గడుభయమున మునింగె
 అడవిలో నాతనికి నిల్వ నెడము గాన
 రాకపోయెను బెదచీకాకు గదిరె.

గీ. అస్తమించెను సూర్యుండు క స్తిగూర్చు
 వాన యెంతయు హెచ్చె నక్కానలోన
 బోయఁ డాతండు మిత్రైవ భూమిచాయఁ
 జక్క-నెదిగిన యొక ననస్పతిని దరిసె.

గీ. నందలకొలందియేండ్రకు ముగ్గుఁ బుట్టి
 ప్రబలి జొంపముల్ గదిరి కన్పట్టుచున్న
 యాధరాజముఁ జే యావ్యాధుఁ డొదిగి
 యుండె నాదండ నొక పెదబండమీఁద.

ఉ. "రాతిరియయ్యె ని త్తఱి ధ
 రాజముపై వసియించు చున్న యో
 భూతములార! పెన్ భయము
 పుట్టెడు నెట్టులు జీబుటిరలోఁ
 నీతున నిల్తునో యిచట
 సేమ మొసంగి యనుగ్రహింపుఁడీ !
 యాతురునిన్ ననుగ గరుణ
 నాపద లేవియుఁ జూపకుండఁగాన్."

వ. అని ప్రార్థించి యాబోయం డయ్యెడ నొదిగియుండె నప్పుడు.
ఉ. ఆ తరుకోటరాంతరము

నందు వసించు కపోత మొక్కఁడా
రాతిరివేళఁ బ్రేయసి నొ
అన్ దరియన్ జనుదేరకుండుటన్
జేతము భీతపాలుపడి
చేడ్పడి నేడ్పున గొంతు రాలృడన్
గూఁతలువెల్లెఁ బక్షులకుఁ
గూడ వియోగ మశక్యమేకదా!

“సీ. ఏల రాదయ్యెనో యిందాఁక నాసాధ్వి
గాఢాంధకారమ్ము క్రమ్ముకొనియె
కూలెనో యెందేని గాలివానకుఁ, దాళఁ
జాల నయ్యెద నాదుతన్విఁ గాసి
కువకువలాడుచు గూఁటిలో నాఱెక్క
చాటున శయనించు చానలేదె?
ననుఁబాసి తానెంతి వనరుచున్నదియొకో
కటకటా! ప్రాణాన గలదొ లేదొ!

ఏమి సేయువాఁడ నెచట వెదకువాఁడ
నేమిచిక్కు నా కిఁకేమిదిక్కు
అదరుచుండె గుండె నిదురయు రాదయ్యె
నింపు మాలె నాదు కొంప గూలె.

నీ. ఎందున్న దానవో యెలనాఁగ నా యీ గ
 తిం దలంతునో లేదో తెలియరాదు!
 నాకుఁగా నీవెంత యేఁకారుచుండువో
 విందువో వినవో నా నిలపనంబు!
 ఇల్లా! నీవులే కీకోటరస్ర గూఁటఁ
 జేరి కాపుర మెట్లుచేయఁగలను!
 జీవించి యెందైన నీవున్న దానవా
 కానవా! నాదు కుఱింబుపెల్లు
 ప్రేయసీ! యెందుఁబోతివే ప్రియునిఁబాసి
 యోసి యర్థాంగలక్ష్మీ! యెట్లోరు నింక
 సంకటమ్ముల సైరింపఁజాల భావి
 జీవితము నాకు బరువయ్యెనే నధూట!"

న. అంచుఁ బలవించుచుండ.

గీ. బోయవలంకోఁ దగుల్కొని పొగులుచున్న
 యాఁచునావుర మా పల్కుజాడలు విని
 డెంద మానందమునఁ బొంది తందరింపః
 దాను దనలోన నీమాఱ్ఱిఁ దలఁచుకొనియె.

ఉ. "నెమ్మది నా పఱుం బ్రియము
 నిండి మగండు మదీయ విప్రయో
 గమ్ము సహింపజాలక పా
 కాలుట మిటిని బుణ్యాసాధ్యులఱి

దెమ్మొయిఁ బేరుగాంచితి బ

లే! బలె! భర్తకు నార్తిఁగూర్చు పెన్
కుమ్మలమారి పెండ్లముల
కుత్సితపుంగతి దప్పి యొప్పితిన్.”

శా. ఆనందంబున నట్లు లోఁ తలఁచి యా

యాఁడుంబులుం గాడు “నో
హో! నా భాగ్యమ! జీవితేశ్వర! యిదే
యుంటిన్ వలం జిక్కితిన్

నీ నా నెయ్యము తియ్యముల్ ముగిసెఁ బో!
నేఁ డింక జంకాడినన్

గానన్ రాదు ప్రయోజనం, బె వనికొఁ
గర్మంబుఁ దప్పింపఁగన్.

చ. ముసురున మున్గి యీలైనని

పోక్కకు మిక్కడ బోయవచ్చి పై
విసరె వలన్ దగుల్పడితి

వెల్పడిరా నిఁకరాదు గాన నా
యుసురునుగూర్చి యాసవిడు

మో యనుఁగుం జెలికాడ! నీ విటన్
వ్యసనము వీడి ధర్మపథ

మందుఁ జరించుట యుంచితంబగున్.

ఉ. అదరుచు భూరుహాంతికము

నం దలబోయ నసించి చతునన్
బెదగున భూతకోటి నదె

పెలుగఁ ప్రార్థనసేయుచున్నవాఁ
డది వినియుందు వార్తు శర

ణాగతుఁ బ్రోచుట ధర్మమాట నో
సదయమతీ! వెతన్ విడిచి

సల్పుము వానికి సత్సహాయమున్.

క. ఒడలెల్ల దడిసె సీతున

గడగడ నడఁకాడుచుండఁ గావలయున్ బో
యఁడు వానికి నేమే దో

ద్వడుమా, యసకారబుద్ధిఁ బరికింపకుమా!"

వ. అనుటయు.

శా. ఆమాటల్ వినెఁ బూర్వజన్మకృతపు

ణ్యం బంత విప్పయ్యెనో

యేమో! యానుగ వాపురంబు మదిలో

నింతేనిఁ జింతింపలే

దామర్త్యన్ బ్రబలాపకారకరణున్

బ్రాత్థింఁచె మర్త్యస్వర

వ్యామిశ్రంబుగఁ గంఠమెత్తి యిటు ధై

ర్యాదార్యముల్ పేర్చడన్.

శా. " అన్నా ! బోయడ ! మా గృహంబుసకు
 నీ నభ్యాగతుం డైతి వే
 నెన్నన్ బక్షిని, బావురంబను, గడున్
 హీనుండ, నాహారమున్
 దిన్నావో మఱి లేదో, యేదయిన నా
 తిథ్యంబు గాక్షితువో,
 యున్నాడన్ సమకూర్పగల్గినది యంశో
 యితో యర్పింపగన్.

క. "పక్షివి నీ విట్లు దయా
 దాక్షిణ్యము లెఱుకుమీదఁ దాల్చెదె? " యని న
 న్నాక్షేపింపకు బదుక
 న్నా, క్షిణికము! ధర్మమేదా సిర మరయన్ "

ము అనఁగా నాతఁడు సంప్రమోదభరితుం
 డై యిట్లనున్ "బాపురే!"
 యనఘా! పక్షివరేణ్య! నీ పలుకు ల
 త్యాశ్చర్మమై శోచెబో
 యను నన్నింత యనుగ్రహింతె? చలిచే
 నంగంబు మ్రోడయ్యె నీ
 వనటన్ బాపఁగ నోపుదే నిచట
 నిల్వన్నేర్తు నీరాతిరిన్.

వ. అనుటయు నస్పృహరంబు తెక్కలు విదిర్చుకొని ప్రక్కనున్న
 పక్కనంబునకుంజని యక్కడ నొక్కెడఁ జిదుకుల మంటుగా
 ముడుచున్న పుల్లనొక్కదాని నిప్పుసల్లారకుండఁ గొనితెచ్చి
 యుడవి యది తడిసియుండఁ గావునఁ బొడిపుల్లల నెందును
 బొందఁజాలక కోటరాంతరత మగు తనకులాయమును
 గూలఁద్రోసికొని యప్పుల్లల నెల్లఁ బ్రోవిడి నిప్పు రగిల్చి
 పెనుమంట దరికొల్చి యబ్బోయతో నిట్లయె.

క. “నడనడ నడకుచు నుంటివి

కడుఁ జా గయ్యంగదన్న! కాఱియపడఁ జొ

ప్పడ దిఁక నగ్గి రగిల్చితి

నొడలెల్ల గా మకొనుచు! యోషిక గనుమా!”

వ. అనుటయు;

ఉ. బోయఁడు నిప్పు చెంతకును

బోయి సుఖంబు నఖంపచంబు నా

ప్రాయన మైనమాడ్కిఁ దన

యంగములం గడకొల్పె వేడి నా

హా యని మెచ్చె హాయి గొనె

నంతట నాఁగఁగరాదో యిస్సెరో!

హేయముగా మఱొండు జని

యించెను వాంఛిత మపు వానికిన్.

క. “పక్షి, మంట రగిల్చితి

రక్షించితి వవును గాని రాజుఁ దొడంగెన్

గుక్షిన్ యువాగ్ని దీనిమ

హక్షోభము నార్చువెరవు నరయఁగదన్నా

గీ. కొన్ని పిట్టలు నలఁ దగుల్కొనియెఁ గాని

వాని నిపుడు గుర్తింప నావశము గాదు

ఏచి వానతోఁ జలిగాలి వీచుకతనఁ

గటికచీకటి ననమెల్లఁ గ్రమ్ముకతన.

క. ఇంటికిని జేరఁగల నను

కొంటిని గాఁబట్టి తెచ్చుకొన్ననైతి నెదే

వంటక మిపు డెంతయు నా

కొంటినయో యిచట నిలువఁగూడక యుండెన్.”

న. అనుటయు నస్పావుర మిట్లనియె:

ఉ. “పక్షుల మమ్ము, మా యునికి

పట్లను మా గమనమ్ము నింక మా.

కుక్షుల నించుకొ న్వెరవుఁ

గూరిచి చేరిచి భావిజీవితా

పేక్షును మేము దాఁచుకొను

విత్తమునున్ విభవంబు సర్వమున్

వీక్షణ సేయుచుందు గద

వే నిరతంబుఁ గిరాతకాగ్రణి!

వ. అన్నా! నీ కేమి యాహారంబుఁ దెచ్చి యీ యఁ గల్గువాఁడ”
ననుచు విన్నవంపఁ నుగదురఁ బలికి మనమున నిట్లను
కొనియె.

చ. ‘అతిథి హతాశుఁ జెవ్వనిగృ

హంబుననో; శరణార్థి చక్క ర
క్షితుఁడయి యొప్పఁడో యెనవి

చే, నలవానిగృహంబు, భాగ్యమున్,
బ్రతుకును గొడుకొంపదివె

వంటివిగా వినియుఁటి, నెట్లులే
నిరని యభీప్సితంబు ఘటి

యింతును గాంతుఁ గృతార్థభావమున్.’

గీ. అసిరంబైన దేహంబు నప్పగించి

సుసిరంబైన పుణ్యంబు చూఱగొందు;

కాకిబంగారము నొసంగి గణ్యమైన

మేల్మిబంగారమును గొంట మేలుగాదె.

శా. “ఆత్మార్థం పృథివీ త్యజే” తనెడువా

క్యం బేమివాక్యంబో! తా

రాత్మత్యాగమునన్ బరప్రియము నే

యం బూనువారే సుధ

న్యాత్ముల్, బోయకు నిప్పు డోయిరముగా

నంగమ్ము నర్పించి నే

నాత్మత్యాగసముద్భవాద్భుత సమా
హాదాబిలోఁ దేలెదన్.”

వ. అని తలపోసి,

శా. “ఏకారన్ బనిలేదు తెప్పటిలు మో
యీ, బోయఁడా నాయొకల్
కెకొ మ్మాకటిమంట తీకుటకు నె
కన్తో మ్మిదే నీచమా
నీకాయ మ్మతిథిఱుధార్తి నుడుపన్
జేల్తున్ జ్వలదవహ్నిలో
నీ కీదాన నొకింత దృప్తియగునేన్
నేధన్యతం గాంచెదన్.”

చ. అని వచియించి యగ్ని దరి

యం జని చక్కఁ బ్రదక్షిణించి నె
మ్మనమున నించు కేని యను
మానమునొందక యాత్మదేహ మ
య్యసలమునందం వేల్చెఁ బులుఁ
గల్గది యారసి క్రూరచిత్తుఁ డ
య్యును బెనుచింతనాబిఁ బడి
యుక్కిరి బిక్కిరి యయ్య బోయాయున్.

ఉ. ‘మానస మూఁచుచున్న దతి

మానుషశ్లెఱనది దీనిచర్య యా

హా, నెన రిటిడింగలదె!

యద్దిర యిద్దియుఁ బక్షియే, ననున్
హీనుని దుశ్చరిత్రుఁ గరు

ణింప నకారణ మిట్లు రూపముం
బూనిన యీశ్వరుం డగును

బో! యికఁ బెక్కు-దలంపు తేటికిన్.

మ. చలికిం జచ్చుచునున్న నన్ను దయ

హెచ్చన్ వెచ్చఁగా మెచ్చఁగాఁ
జలిమంటన్ దరికొల్పి ప్రోచె నసువుల్
స్వస్థులు లయ్యెంగదా!

తెలవాటన్ మఱి చూచుకోదగదె భు

క్తింగూర్చి, యిస్సీ, యిసీ!
నిలువన్ లే కదిగూడ వేడి పడితిన్

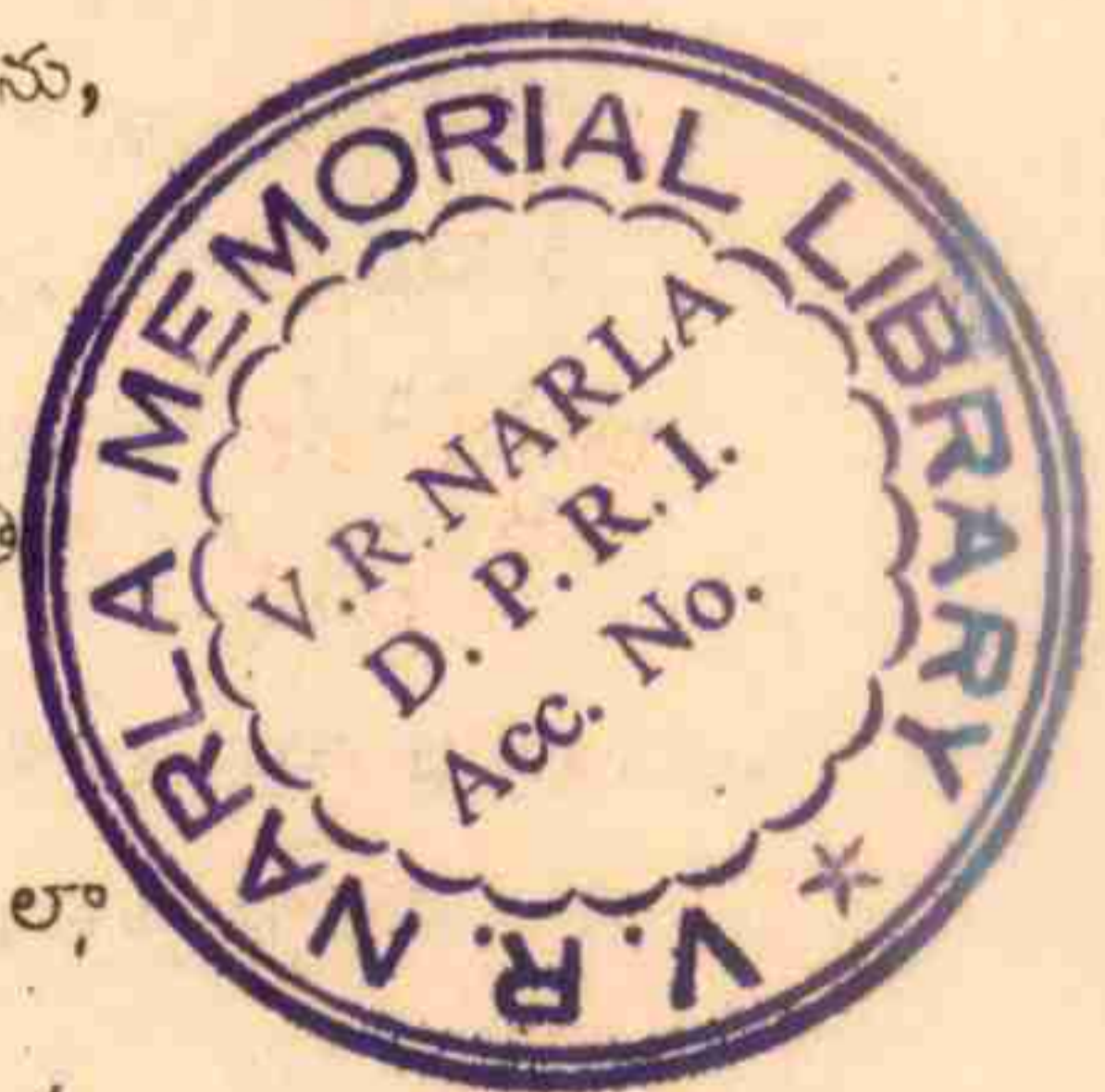
నేఁ బాపకూపంబునన్.

గీ. పురుగులను దిని జీవించు పులుఁగునకును,

నెంతవిజ్ఞాన మబ్బె! నిస్సీ! మనుష్య
జన్మమెత్తియు తాగుండె చండి బండ
మొండి ముండకొడుక నెతి మోసపోతి

ఉ. నీతులు పల్కు వారిల న

నేకులు తోతారు, వారిచేత లా

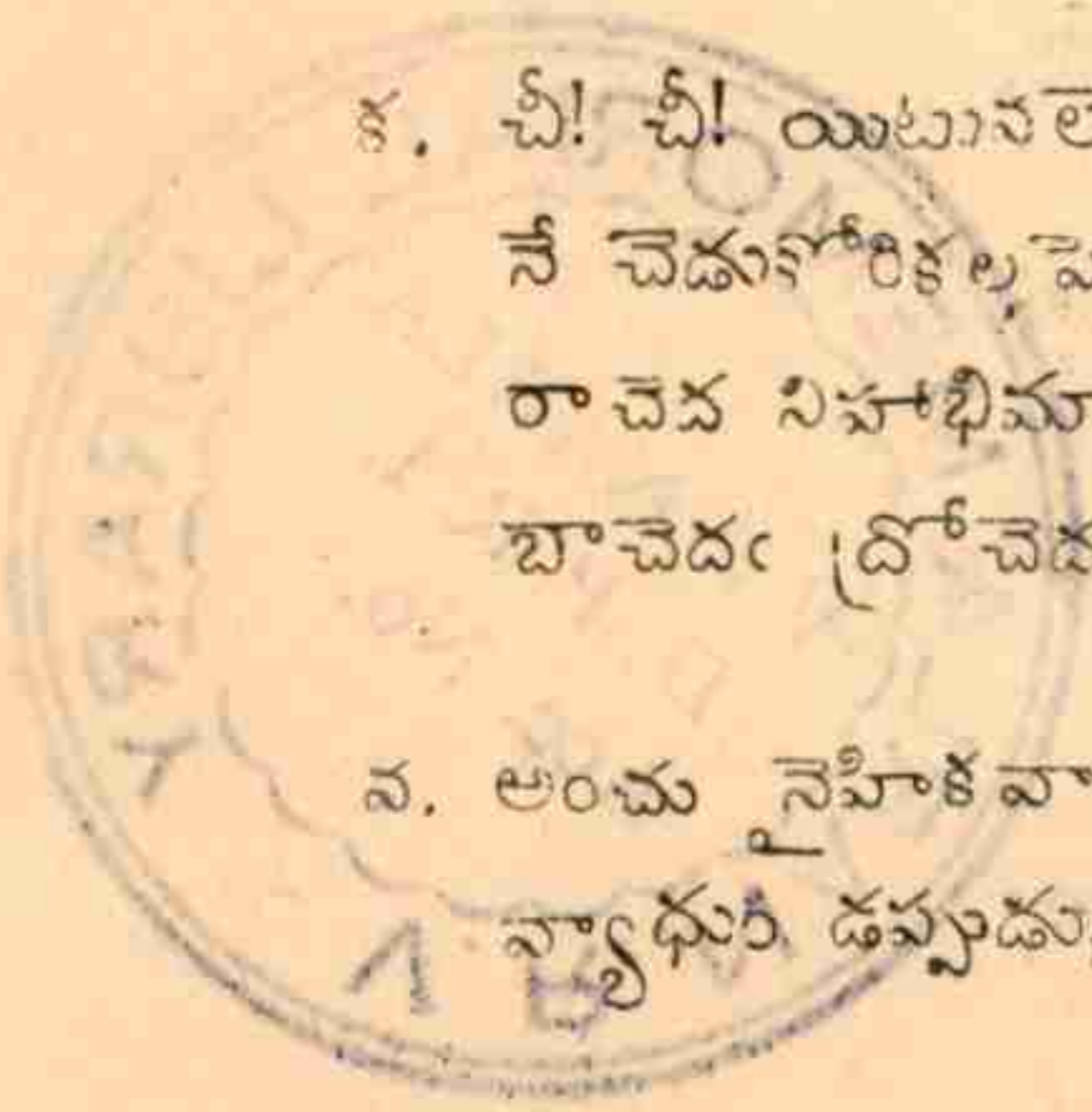
రీతులఁ జక్కఁగా ననుస
 రించుట తోఁపదు; మేలు గల్గ దా
 కోతలనూ రచే నొరుల
 కున్, దగఁ దాము వచించుధర్మముల్
 చేతల నిల్వరింతురు ని
 శిష్యులు నాకుగదా జగద్గురుల్!

గీ. కడఁగి యజాన గాఢాంధకారముఁ
 గొట్టుకాడుచునున్ననా కీటై తోఁపఁ
 జేసె విజానపుంశ్శోతి చేతవలన,
 నేమి పక్షియే యిది! గురుస్వామి నాకు.

క. కోరిక లభింప నింకొక
 కోరిక యదిగల్గ మఱొకకోరిక యది చే
 కూరిన నింకొక టి. కొక
 టీరీతిం గోర్కు లెప్పు డెదుగును గదరా!

క. చీ! చీ! యిటునలెఁ బైపై
 నే చెడుకోరికల్లపెల్లు నీక్షణముందే
 రాచెద నిహాభిమానముఁ
 బాచెదఁ ద్రోచెదను గుస్పృభావము భవమున్."

వ. అంచు నైహికవాంఛాపరంపరలందు విరక్తుఁ డయ్యె నా
 వ్యాధురీ డప్పుడు,

సీ. బోయ డేందము మాచుఁ బాయఁదన్ని నయట్టు
 లంధకారముఁ బాసె నాకసంబు
 బోయచి త్తమునం బ్రబోధము వెలిఁగిన
 టలరాఁ నెల నభోభ్యంతరమున
 బోయపాపము లుడివోయి స మాడ్కిఁగా
 నిటబు వాననీ ర్వటిపోయె
 బల బల
 బోయకు వెరాగ్యమును బోలె సుఖద మై
 మందనూగుతము వీచం దొడంగె

గీ. అడవి బెడఁగారె నందంకు విడువఁబడిన,
 సన్నఁబడిన జంతువు లురుల్ వలలు మొదలు
 గాఁగలుగుసాధనంబులు గానఁబడియె,
 బోయఁ డవియెల్ల నొకచోటఁ బ్రోవుచేసె.

ఉ. పటిసపిటలన్ విడిచె
 బల బల
 బన్నిన యర్లు నలల్ సడల్పెఁ దా
 ముట్టినయట్టి తక్క కొఱ
 బల బల
 ముట్లను గుక్కల డేగలన్ విడెన్
 బుట్టిన సుప్రబోధమున
 బల బల
 మోహపుద్రోహపు టూహలెల్ల న
 టిటయి పాయఁగా నతఁడ
 బల బల
 డే తలపోయుచునుండు నంతలోన్.

గీ. వలలు మరులు సడల్పఁగాఁ దొలఁగిచనిన
 పక్షులును జంతువులు నున్కిపట్ల కరిగె,

నంతలో న క్కపోతపుఁ గాంతగూడ,
జీ రతరుకోటరిమునకుఁ జేరనచ్చె.

వ. వచ్చి తన వల్లభుఁ డగ్నిలోఁ ద్రెళ్ళియుంఱుటఁ బొడగాంచి
యిట్లని యడలఁదొడఁగె.

సీ. “హానాథ! నీదు నెమ్మీనిగో సగపాలు
 ఁయినుండ సగిపా లయితి వెట్లు?
ప్రాణమ్మలెల్ల నీ పైఁ బెట్టుకొనియున్న
 న న్నుజ్జగించి పో న్యాయ మగునె?
పతిఁ గోలుపోయి జీవితము పుచ్చుట సాధ్య,
 కతిదుస్సహంబని మతిఁ దలఁపనొ?
బోయ కోయిరమయి పోనున్న దను వగ,
 రేఁగఁగా ననుఁ బల్కరింపవైతె?

గీ. క్రొత్తకల్లె బోయకు మది మెత్తనయ్యె
విడిచె నాకింకఁ బరతంత్రవృత్తి దొలఁగె
శోక మేమిటికో నాకు నీకుఁగూడ,
నొక్కటే పుణ్యలోకము దక్కుచుండ!

గీ. రాయివంటి కఱకుబోయని డెందము
కరఁగె నీవు మేను దొఱిఁగు కతనఁ
దప్పెఁ బాపస్మృత్యు విప్పుడు నీయను,
గమనమునను బుణ్యగతిని గందు.

క. వల్లభ, వల్లభ, వల్లభ.
యిల్లాలిం గొంచునేఁగవే!” యను చగ్గిం

జలారకుండ రగిలిచి

త్రైల్లై దా నందు సత్సతీ ధన్యునన్.

గీ. వచ్చె దేవ విమానంబు మెచ్చె వారి
నందుఁ గొనిపోయె దేవతా బృంద మపుడు
బోయఁ డక్కడ మిగుల సద్భుతము గదుర,
బ్రమసి కనుఁగొనెఁ బక్షిదంపతుల గతులు.

ఉ నివ్వెఱ దోప నాతఁ డట

నిల్చెను బతుల దిన్వనైభవం

బువ్విభులూరు చిత్తమున

నూహ యొసర్చెను జీవితేచ్ఛ దా

దవ్వులఁ బాఱఁదోలెఁ దన

త్రాళ్లు నురుల్ వల లింక వస్త్రముల్

క్రవ్వఁగఁబేర్చెఁ గోటము

ఖంబున సిప్పు రగిల్చె గొప్పగన్.

ఉ. ఎఱిస తొఱముం దనల

మేచి రగుల్కొనె బోయఁ “డిశ్వరా!

దండము; నాదువాపసము

దాయము హేయము మేనితోడనే

మండెడుఁగాత మీయసల

మధ్యమునం దింక జన్మబాధ లే

కుండెడుఁగాక నాకనుచు

మాడ్చుకొనెన్ దను వమ్మహాగ్నిలోన్,

ఉ. దివ్యవిమాన మప్పు డరు

దెంచెను నచ్చిరి దేవదూతలున్

సున్యవసాయత త ణ వి

శోధితచిత్తుఁ గిరాతకున్ విన

షన్యధుఁగొంచుఁ బోయిరి ప్ర

శంసిత వైభవమొప్పు నప్పుడే

యవ్యయమైన దివ్యపద

మందె నతం డది యెంతవెంతయో!

వ. అని యిట్లు భారతప్రోక్తమగు కథానకము నప్పార్థివోత
ముండు విప్పి చెప్పి,

ఉ. “వింటివె యీ కథావిధము

వీఁడినె యిహలోక భాగ్యపుం

బంటకు నగుట కుంటినని

భావమునన్ దలపోయఁ బోకుమీ!

కంటిని గంటి నెహికవి

కారములెల్లరు శాంతిధర్మముల్

వింటిని వింటి నిత్యసుఖ

వృద్ధిని బుద్ధిని నాసచేసితిన్.

ఉ. ఎవ్వఁడు ధర్మసక్తుఁ డియి

యీశ్వరతత్పరుఁడై స్వయత్నముల్

గవ్వకుఁగూడ మాటవని

కన్సోని యార్తుల రక్షణార్తులన్

నెన్వగనుండి కావఁ దన

నేర్పును, భాగ్యము, వెచ్చపెట్టునో
యవ్వరణీయ వర్తనున

కబ్బెడు నిందును నందు సౌఖ్యముల్.

మ. ఇహలోక స్పృహతోడనే యుడుకు చే

దేదో మహాయాస మ

న్వహముం జెందుచుఁ బారలౌకికసుఖా

నందంబు నందంగ స

న్న హసం బించుకయేని చేయని యవి

జానాత్మకుం డెయ్యెడన్

బహుళానరము లందుఁగాని సుఖముం

బ్రాహింపఁ డొక్కప్పుడున్."

క. అనుటయు నానెయ్యుం డి

ట్లనియె "బళారే, నృపోత్తమా! నీమాటల్

వినఁదగినవి మననము చే

యను దగినవి మెచ్చుకొంటి నొనొనంటిన్.

ఉ. భారతమందు నింక నగ

పాలక ధర్మవిశేషముల్ మహో

దారముగా వచింపఁబడె

నయ్యవియున్ వినియుందురే కదా

యూరక వాసిద్రోసి, యిది

యొక్కటియే పరమార్థ మంచు మీ
రారయచుందులేమి ? నఃటి

యన్నిటిఁ దిన్నఁగఁ జూడఁగూడదో !”

గీ పుడమితేఁదు బుజముఁ బుడుకుచుఁ జెలికాని
తోడ ననియె స్మితము తొంగలింప
“అన్న ! నీ హిలోక్తి విన్నాఁడ దానిని
దీని నింక సంపఱించువాఁడ.”

క. అది మొదలుగ ను నృపుఁ డొ
క్కదెసన్ బరమార్థ మింకొకదెసన్ రాజ్యా
భ్యుదయార్థము సాధించుచుఁ,
బదిలముగా నిహపరార్థభాజనమయ్యెన్.

శా. శ్రీనిహ్యోఽతి వాసిరెడికులజ
శ్రీచంద్రమాళీశ్వర
క్షమానాథాశ్రితపండిత ప్రవరస
త్కారార్థ కావ్యార్థ సం
ధానాలోకనజాతకౌతుక సము
ద్యత్సాక్షి మ్రోష్క
ఖ్యానంబియ్యది శాంతచిత్తులకు నా
హ్లాదంబు గల్పించుతిన్.

శ్రీ వేటూరి

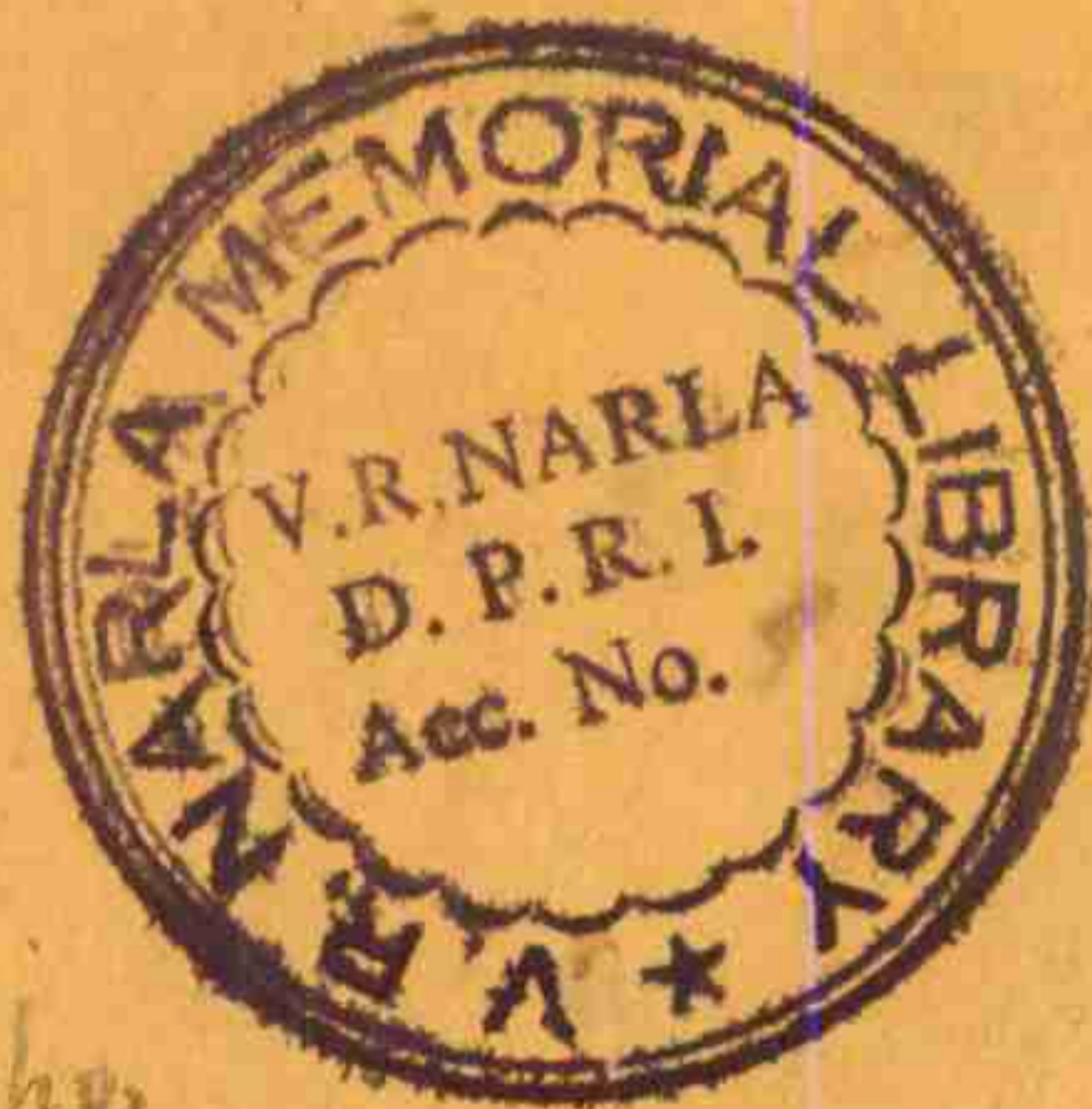
ప్రభాకరశాస్త్రిగారి

గ్రంథములు

శృంగారశ్రీనాథము
 తెలుగు మేఘగుణులు
 మీఁగడతఱకలు
 ప్రజ్ఞాప్రథాకరము
 క్రీడాభిరామము
 (విపులమయిన పీఠికతో)
 ప్రబంధరత్నావళి
 చాటుపద్యమణిమంజరి
 (ద్వితీయభాగము - ప్రథమసంపుటము)
 ప్రతిమా నాటకము
 నాగానందము
 మధ్యమవ్యాయోగము
 కర్ణభారము
 మత్తవిలాసము
 కనుపుతీపు
 కపోతకథ
 విశ్వాసము
 దివ్యదర్శనము
 మూన్నాళ్ల ముచ్చట
 చిన్ననాటిచేష్టలు
 తంజావూరి ఆంధ్రరాజుల చరిత్ర
 కామధేనువుకథ
 కనకాభిషేకము

1007A105B124

BC

Copies can be had from

V. Ananda Murthy,

2-1-294, NALLAKUNTA,

MUSHEERABAD P. O.

HYDERABAD - 20.

మనమి ఫౌండేషన్ ప్రస్తుతాల పరిశీలనాపర్చీ

ప్రస్తుతం సంఖ్య	AOUA105B124
ప్రస్తుతం పేరు	624466
తారీఖు	31 December 2025
మొందు లెక్క	
వెతుక లెక్క	NOTES
మొత్తం పేజీలు	6541 YES
పెద్ద పైకా పేజీలు	NO
ఖాళీ పేజీలు	NO: BCI
లేని పేజీలు	NO
తయారు చేసినది	Kethura
పేజీలు బయటపెట్టినది	Kethura
స్కాన్ చేసినది	
పర్యక్త చేసినది	anusha
పేజీలు పరిశీలించినది	
ప్రింటింగు చేసినది	
స్కానింగు చేసినది	
సంపూర్ణ	good